

MEDI AMBIENT Encara va una vegada al mes a la Catalunya Nord a recollir dades per a l'elaboració de l'Atlas de la flora catalana'

una zona de parc natural en què es pogués regular la caça; i una corona agrícola on hi hagués més permissivitat. Però és una oportunitat més que perdrà el territori i quan es vulga reaccionar serà tard perquè si al Sistema Ibèric se'n munta un altre ja serà més complicat.

P: En qualsevol cas, quina ha sigut l'evolució de la gestió al Parc dels Ports?

R: Quant a la gestió forestal, des del Parc hem intentat traure les espècies al·lòctones per obrir pas a les autòctones, a diferència d'algunes zones de la Catalunya Nord, en què les espècies d'aquí i les de fora s'han hibridat de tal manera que ara ja no se sap quines són unes i quines són les altres. En general, també hem hagut de fer un sobre esforç per resoldre problemes sense tindre competències en moltes coses i vam reordenar una situació d'un cert descontrol en temes com les subvencions.

P: L'última etapa ha estat especialment polèmica, fins i tot després de la seua marxa. Agricultura plantejava un canvi de requisits de les direccions dels parcs suposadament per convertir-los en òrgans de generació d'activitat socioeconòmica.

R: Això deien, i també deien que per escoltar més el territori..., i per demostrar-ho, la primera mesura va ser posar, provisionalment, un director de Barcelona! [es refereix al fet que, com a relleu de Balada, aprofitant la reformulació de les direccions, va ser designat, de forma transitòria, Francesc Cano, subdirector de Biodiversitat amb Pelegrí al

rò ara celebrou que la gestió del patrimoni natural l'haja perdut Agricultura.

P: En quina mesura, en els darrers anys, les retallades han condicionat la gestió del Parc? Vostè creu que ha estat prou bel·ligerant?

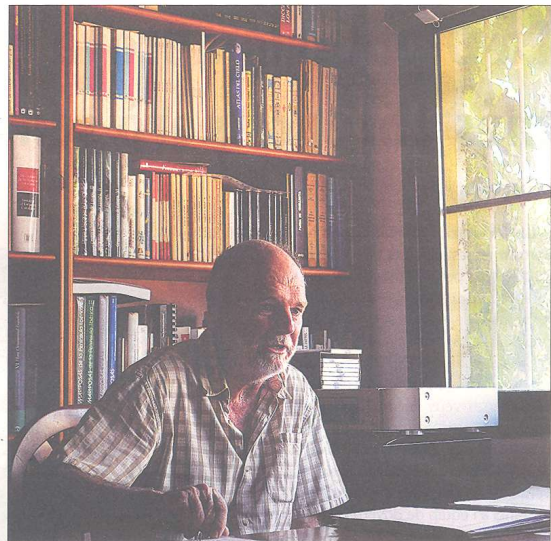
R: Realment ens van afectar molt, sí. Teníem una brigada de 17 persones i ens vam quedar amb cinc. Jo sí que m'he queixat i he batallat. A les juntes rectores dels parcs ho deïem i els ajuntaments o les entitats haurien pogut fer més pressió, però nosaltres tampoc no podíem anar molt més enllà perquè érem administració de la Generalitat. I dins aquesta administració, als alts càrrecs els he dit sempre el que pensava. De tota manera, el més greu d'aquesta darrera etapa no ha sigut la manca de recursos econòmics, sinó la manca de responsabilitat, coneixements i sensibilitat per a la conservació del nostre patrimoni natural.

P: A grans trets, quin balanç fa dels seus 32 anys com a director dels dos parcs naturals del territori i de la seua relació amb la política?

R: He anat trobant de tot i hi ha hagut polítics que m'han decebut i altres que m'han entusiasmat, d'esquerra i de dreta, tot i que jo sempre he tingut idees d'esquerres. M'agrada emmirallar-me més en la gent sana que he anat coneixent pel camí. I ara veig gent idealista, amb experiència i preparació, que m'omple d'esperança. Em sento molt orgullós d'haver fet el que he fet per conservar el patrimoni natural d'aquest territori on he tingut la sort de néixer. Però del que n'estic més sa-

P: I ara a què es dedica? Perquè la seua afició per la natura i la botànica no es pot jubilar, o sí?

R: Des dels anys 80, dins l'Atlas de la flora europea que coordina Finlàndia, es va promoure l'Atlas de la flora dels Països Catalans a través de les universitats: una volta sabíem quines espècies teníem, s'havien de situar al mapa. Oriol de Bolós va cridar tots els botànics, com a voluntaris, i hem anat fent tots aquests volums [en mostra uns quants], indicant en quadres que representen una superfície de 100 quilòmetres quadrats on està cada espècie. I des de l'any 84, amb Josep J. Idiarte, m'he dedicat a sortir tots els caps de setmana i he recopilat més de 100.000 dades. Portàvem des de les muntanyes de Prades fins al Penya-golosa i per l'interior fins al límit de parla catalana. Però un dia me'n vaig assabentar que de la Catalunya Nord no sortia res. Resulta que no hi havia voluntaris. I aleshores, des de fa més de 10 anys, des del març fins a l'octubre, que és quan ho permet la neu, cada mes vaig cap a allà una

vegada. De fet, això és el que m'apassiona: trepitjar el terreny i detectar les espècies endèmiques i els di-

ferents hàbitats..., que, de fet, és l'important per després fer-ne una bona gestió. ■

ALTS CÀRRECS D'AGRICULTURA

"El més greu de la darrera etapa política no ha sigut la manca de recursos, sinó la manca de responsabilitat, coneixements i sensibilitat per a la conservació"

capdavant d'Agricultura i un dels ideòlegs del canvi de format de la figura dels directors dels Parcs, ara paralitzat].

P: Així, celebra el traspàs dels parcs naturals al departament de Territori encara que vostè ja no ho ha viscut directament?

R: És d'agrair, i li ho agraeixo directament al president Mas perquè, amb la marxa dels càrrecs d'Unió, el canvi substancial de gestió ha arribat amb el traspàs dels parcs d'Agricultura a Territori [com abans del 2010], on depenen de Marta Subirà com a directora general, una persona de l'època en què vivim. La gent de Territori m'ha demostrat que té més seriositat i més capacitat a tots els nivells. En els anys 80, jo vaig conèixer un departament d'Agricultura que feia les coses a poc a poc, però amb solidesa; no tenia res a veure amb l'actual. Sense generalitzar, pe-

tiset és de la gent amb la qual m'he relacionat en el dia a dia en la gestió dels nostres parcs: de la seua categoria professional i humana, que fa mantindre l'esperança en el futur de les persones i en la conservació dels nostres valors naturals.

P: I en la Reserva de la Biosfera confia o no?

R: És un reconeixement internacional que dóna garanties, encara que no a nivell de gestió. No es podria entendre que, després de l'alegria per la catalogació, ara, un dia sortim als mitjans per algun desastre. Però, per a mi, la gran garantia natural és la Unió Europea, la qual, tot i la seua devaluació, continua sent un referent de democràcia i llibertat. I si no, preguntem-nos què ens passaria als catalans si avui, quan demanem justícia i respecte per al nostre país, no estéssem dins d'Europa.

— AQUEST ESTIU —

PLATGES · PARCS · CULTURA · ESPORTS · ESPECTACLES · BARRIS

WWW.BARCELONA.CAT

#ESTIUBCN

Ajuntament de Barcelona